

Bancul vieții

În prima zi, Dumnezeu a creat câinele și i-a zis:

- În fiecare zi să stai în ușa casei și să latri la oricine intră în casă sau trece prin fața ei. Pentru asta îți dau 20 de ani de viață.

Câinele a răspuns:

- E prea mult pentru a sta și a lătra. Ce-ar fi să-mi dai doar zece ani și să-i păstrezi pe ceilalți zece?

Și Dumnezeu a fost de acord.

A doua zi, Dumnezeu a creat maimuța și i-a zis:

- Înveselește-i pe oameni cu maimuțările tale și fă-i să râdă. Pentru asta îți dau o viață de 20 de ani.

Maimuța a zis:

- Să mă maimuțăresc vreme de 20 de ani? Asta-i destul de mult! Ce-ar fi să-ți dau 10 ani înapoi cum a făcut și câinele?

Și Dumnezeu a fost de acord.

A treia zi, Dumnezeu a creat vita și i-a zis:

- Tu să mergi toată ziua pe câmp cu țăranul, să suferi de arșița soarelui, să ai viței și să dai lapte să poți întreține familia țăranului. Pentru asta îți dau 60 de ani de viață.

Vita a răspuns:

- Asta e o viață destul de grea. Ce-ar fi să păstrez 20 și să-ți înapoiez 40?

Și Dumnezeu a acceptat și de această dată.

În ziua a patra, Dumnezeu l-a creat pe om și i-a zis:

- Mănâncă, dormi, căsătorește-te și bucură-te de viață. Pentru asta îți dau 20 de ani.

Dar omul a zis:

- Numai 20 de ani? Este posibil să-mi dai mie cei 20 de ani ai mei, cei 40 pe care ți i-a înapoiat vita, cei 10 de la maimuță și 10 de la câine, pentru a avea o viață de 80 de ani?

- Sigur! a zis Dumnezeu, tu ai cerut-o!

Acesta este deci motivul pentru care în primii 20 de ani mâncăm, dormim, ne jucăm și ne distrăm. Următorii 40 de ani muncim ca vitele în soare ca să ne întreținem familiile. După care ne maimuțărăm timp de 10 ani ca să ne bucurăm nepoții. Iar ultimii 10 ani îi petrecem pe prispa casei lătrând la toată lumea.